

200705830/1.

Datum uitspraak: 25 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/54628 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 16 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 mei 2006 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 9 oktober 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 juli 2007, verzonden op 18 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

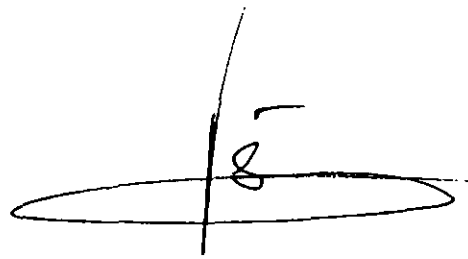
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 oktober 2007

91-553.

Verzonden: 25 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06/54628

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 16 juli 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Turkse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. A.A. van Harmelen, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen:

de minister van Buitenlandse Zaken,
verweerder,
gemachtigde: mr. E. van der Bos, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 19 augustus 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf voor het doel verblijf bij Nederlandse echtgenote (hierna: de hoofdpersoon). Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 31 mei 2006 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 30 juni 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 9 oktober 2006 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 7 november 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 19 april 2007. Eiser is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Ter zitting was tevens de hoofdpersoon, aanwezig. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 72, tweede lid, Vw wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing van hoofdstuk 7 "Rechtsmiddelen" van de Vreemdelingenwet 2000 gelijkgesteld met een beschikking omtrent een verblijfsvergunning regulier gegeven krachtens deze wet.

zaalnummer: A WB 06/54628

3

terugkeren naar Turkije. Gelet op het vorenstaande is er sprake van een objectieve belemmering en is de inbreuk op het gezinsleven niet gerechtvaardigd.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.9 Op grond van het gestelde in hoofdstuk B1/2.2.4.1 Vc wordt de aanvraag afgewezen, indien de vreemdeling terzake van een misdrijf een transactieaanbod heeft aanvaard, of sprake is van een veroordeling of oplegging van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel, een taakstraf of een voorwaardelijke geldboete. Op grond van hoofdstuk B1/2.2.4.4 Vc bedraagt de termijn, waarin bovengenoemd gesanctioneerde misdrijf een reden blijft vormen om de aanvraag tot het verlenen van een reguliere verblijfsvergunning af te wijzen, vijf jaar.
- 2.10 Niet in geschil is dat uit het register van de Centrale Justitiele Documentatie blijkt dat eiser terzake van het misdrijf 'rijden onder invloed' (artikel 8 lid 2 ahf/ond a WVV 1994) op 18 april 2005 is veroordeeld tot een geldboete van € 350,- subsidiair 7 dagen hechtenis. Deze veroordeling is op 3 mei 2005 onherroepelijk geworden.
- 2.11 De vraag ligt voor of het beleid, genoemd in B1/2.2.4.1 Vc, in strijd is met artikel 3.77 Vb nu in het beleid wordt vermeld dat de aanvraag "wordt" afgewezen, terwijl artikel 3.77 Vb spreekt over "kan worden" afgewezen. De rechtbank is van oordeel dat de "kan"-bepaling in artikel 3.77 Vb impliceert dat verweerder beleidsvrijheid toekomt in de beoordeling of en in welke gevallen een verblijfsvergunning wordt verleend dan wel onthouden. Dit beleid is neergelegd in B1/2.2.4.1 Vc. Het staat verweerder in beginsel vrij zijn eigen beleid te voeren, tenzij dit als kennelijk onredelijk is aan te merken. De rechtbank ziet geen aanleiding dit beleid als kennelijk onredelijk te kwalificeren.
- De rechtbank neemt hierbij in aanmerking, dat met de door eiser aangevoerde argumenten, betreffende de aard en zwaarte van het strafbare feit, reeds bij de totstandkoming van het beleid rekening is gehouden. Ook in de door eiser aangevoerde omstandigheid dat eiser een prominente positie inneemt in een kunststichting in Nederland ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder geen toepassing aan dit beleid heeft mogen geven.
- 2.12 Eiser heeft voorts een beroep gedaan op artikel 8 EVRM. Nu niet in geschil is dat er sprake is van gezinsleven tussen eiser, de hoofdpersoon en hun dochter, ziet de rechtbank niet in waartoe het beroep van eiser op de wijziging van het beleid ten aanzien van de feitelijke gezinsband moet leiden.
- De rechtbank stelt voorts vast dat eiser nimmer in het bezit is geweest van een verblijfstitel, die hem tot het uitoefenen van het gezinsleven hier te lande in staat stelde. Bezien dient derhalve te worden of op verweerder een positieve verplichting rust om uitoefening van het familie- en gezinsleven met de hoofdpersoon in Nederland mogelijk te maken. Bij de vaststelling of er een positieve verplichting voor verweerder aanwezig is, dient, gelet op de tekst van het tweede lid van artikel 8 EVRM, een belangenafweging te worden gemaakt waarbij eisers belang bij toelating moet worden afgewogen tegen het belang van het voorkomen van strafbare feiten. Hierbij dienen de feiten en omstandigheden in het individuele geval in ogenschouw te worden genomen, waaronder de vraag of er ernstige belemmeringen bestaan om het gezinsleven in een ander land uit te oefenen.

zaaknummer: AWB 06/54628

4

hoofdpersoon en hun dochter niet is gebleken dat er objectieve belemmeringen zijn om het gezinsleven in het land van herkomst uit te oefenen. Voor zover de hoofdpersoon stelt problemen te hebben met haar familie in Turkije wordt opgemerkt dat zij zich niet in de plaats van herkomst in Turkije hoeft te vestigen. Dat zij in Turkije niet op dezelfde wijze kan leven en zich ontwikkelen als in Nederland, maakt niet dat van haar niet gevraagd mag worden dat zij zich bij haar echtgenoot in Turkije voegt. Zij heeft het grootste deel van haar leven in Turkije gewoond en van haar mag verwacht worden dat zij zich, samen met haar echtgenoot en dochter, in andere delen van Turkije staande kan houden. Verweerder heeft derhalve aan het algemeen belang dat is gediend met het voorkomen van strafbare feiten, meer gewicht kunnen toekennen dan aan het belang van eiser om zich in Nederland te vestigen bij zijn echtgenote. Van belang wordt daarbij tevens geacht dat het door eiser gepleegde misdrijf niet blijvend aan hem zal worden tegengeworpen en het uitoefenen van gezinsleven in Nederland op termijn tot de mogelijkheden behoort.

De zaak werpt geen ander licht op de zaak omdat onderhavige zaak, anders dan een eerste toelating betreft waarbij een andere weging plaats vindt.

2.14 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.15 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.D. de Jong, rechter, en op 16 juli 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van L.M. Driessen, griffier.

Afschrift verzonden op:

18 JULI 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor afsnijdend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Raad van State
te Den Haag
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 AUG 2007	
ZAAKNR. 200705830	
AAN:	
BEHANDELD: OO:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT
HOUDENDE GRIEVEN

Uw kenmerk: Nieuwe Zaak
Ons kenmerk: 2007.1084

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op . in het bezit van de Turkse
nationaliteit, te dezer zake woonplaats kiezende te Den Haag aan de Abraham
Patrasstraat 5 ten kantore van de advocaat en procureur Mr A.A. van Harmelen, die
door hem daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd dit hoger beroepschrift houdende
grieven ondertekent en indient.

Appellant heeft op 19 augustus 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen
van een machtiging tot voorlopig verblijf met als doel "verblijf bij echtgenote".

De Minister van Buitenlandse Zaken heeft bij beschikking d.d. 31 mei 2006 de
aanvraag afgewezen, waartegen appellant bezwaar heeft gemaakt.

De Minister van Buitenlandse Zaken heeft bij beschikking d.d. 9 oktober 2006
het bezwaarschrift ongegrond verklaard.

Bij uitspraak d.d. 16 juli 2007, verzonden d.d. 18 juli 2007 heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem, het beroep ongegrond verklaard (Productie 1).

Appellant kan zich met voornoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen in hoger beroep op grond van het volgende.

GRIEF 1

De Rechtbank heeft overwogen dat het beleid van de Minister van Buitenlandse Zaken niet onredelijk is. Echter, binnen dit beleid moet de Minister een belangenafweging maken, hetgeen blijkens de beschikking op bezwaar niet is gebeurd. De Rechtbank heeft uitsluitend getoetst of het beleid redelijk is. De Rechtbank had echter ook moeten toetsen of binnen de kaders van dit beleid een belangenafweging mogelijk en geboden is. De Rechtbank heeft dit ten onrechte verzuimd.

Toelichting

1. Uit de beslissing op het bezwaarschrift bleek dat de Minister van mening was dat een veroordeling voor een misdrijf altijd tot afwijzing van de verzochte vergunning dient te leiden en dat voor een belangenafweging geen ruimte is. Appellant heeft de vraag aan de Rechtbank voorgelegd of het juist is dat er voor een belangenafweging geen ruimte is. Naar de mening van appellant dient er wel degelijk ruimte te zijn voor een belangenafweging, omdat artikel 3.77 VB spreekt over het feit dat de aanvraag "kan worden" afgewezen. De woorden "kan worden" impliceert de mogelijkheid van het maken van een belangenafweging.

De grond van beroep met betrekking tot dit punt was dan ook dat appellant van mening is dat het Vreemdelingenbesluit impliceert dat er ruimte is voor het maken van een belangenafweging, terwijl de Minister dit geenszins heeft gedaan. Appellant was van mening dat het beroep gegrond had dienen te worden verklaard waarna de Minister alsnog de noodzakelijke belangenafweging diende te maken in het kader van een heropende bezwaarschriftprocedure. Ongeacht wat de uitkomst hiervan zou zijn, zou het in ieder geval leiden tot een zorgvuldiger afweging van alle belangen dan de manier waarop de zaak tot nu toe door de Minister is afgehandeld, namelijk door het niet maken van een belangenafweging.

De Rechtbank overweegt in haar uitspraak dat het beleid van de Minister niet als kennelijk onredelijk dient te worden gekwalificeerd. Wat hier ook van zij, hoe dan ook dient uit de beslissing op het bezwaarschrift te blijken dat er een belangenafweging is gemaakt en hoe deze tot stand is gekomen. Ten onrechte is deze belangenafweging in de bezwaarschriftprocedure niet gemaakt en ten onrechte heeft de Rechtbank dit bevestigd. De Rechtbank heeft slechts een uitspraak gedaan over de vraag of het beleid als kennelijk onredelijk dient te worden gekwalificeerd, doch is daarbij voorbij gegaan aan de beantwoording van de vraag of in dit specifieke geval een belangenafweging had moeten worden gemaakt. De Rechtbank heeft ten onrechte deze vraag onbeantwoord gelaten, reden waarom het hoger beroep gegrond zou dienen te worden verklaard, waarna de Minister de opdracht dient te krijgen alsnog een belangenafweging te maken.

GRIEF 2

De rechtbank heeft overwogen dat niet in geschil is dat sprake is van een gesanctioneerd misdrijf. Dit is juist. Echter, in bezwaar en beroep is aangevoerd dat appellant geen gevaar vormt voor de openbare orde. Ten onrechte heeft de rechtbank zich hierover niet uitgelaten. Evenmin is hieraan een overweging gewijd.

Toelichting

2. Uit de beslissing op het bezwaarschrift blijkt dat de Minister van mening is dat een veroordeling voor een misdrijf altijd tot een afwijzing van de verzochte vergunning dient te leiden. Zoals reeds onder grief 1 gesteld had de Minister een belangenafweging moeten maken. De stelling van de Minister dat een veroordeling voor een misdrijf altijd tot afwijzing van de verzochte vergunning dient te leiden is een stelling waarvan niet kan worden vastgesteld dat een redelijk denkende Minister tot dit oordeel heeft kunnen komen. Immers, in een samenleving waarin een Burgemeester eenzelfde soort misdrijf pleegt als appellant, maar dan in veel ernstiger mate, zonder slag of stoot tot Minister kan worden benoemd, in welke functie er sprake is van een vooraanstaande positie in de Nederlandse samenleving waarmee een voorbeeldfunctie wordt vervuld, is het standpunt van de Minister van Buitenlandse Zaken onbegrijpelijk nu deze Minister appellant als gevaar voor de openbare orde beschouwt. Waarom wordt een persoon van buitenlandse afkomst met een veroordeling op zijn naam -gezien de hoogte van de straf een lichte vorm van dit vergrijp- wel als een gevaar voor de openbare orde gezien en voornoemde Minister in kwestie niet. Appellant voelt zich hierdoor gediscrimineerd en is van mening dat de Minister van Buitenlandse Zaken in ieder geval op zijn minst moet motiveren waarom appellant wel als gevaar voor de openbare orde dient te worden beschouwd waardoor hij Nederland niet mag betreden en voornoemde Minister een vooraanstaande positie in de Nederlandse samenleving kan innemen, terwijl zij gezien het door haar gepleegde misdrijf zelfs als een groter gevaar voor de openbare orde zou kunnen worden beschouwd. In dergelijke gevallen is het niet meer dan redelijk dat de Minister van Buitenlandse Zaken een belangenafweging maakt en daarin aan appellant had laten weten waarom hij deze mening is toegedaan.

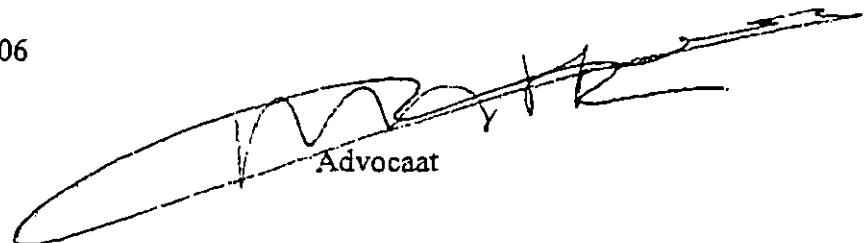
Appellant stelt dat onderhavig hoger beroepschrift houdende grieven tijdig wordt ingediend.

Appellant wenst op het beroepschrift houdende grieven te worden gehoord, alvorens uw Raad uitspraak doet.

Appellant is bereid aan ieder verzoek uwerzijds om nadere informatie te voldoen, voor zover dit binnen haar mogelijkheden ligt en haar een redelijke termijn wordt vergund.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot Uw Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken te Den Haag, met het eerbiedig verzoek de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem d.d. 16 juli 2007, verzonden d.d. 18 juli 2007 (AWB 06/54628) te vernietigen en opnieuw recht doende het beroep tegen de beschikking op bezwaar d.d. 9 oktober 2006 gegrond te verklaren, de beschikking op bezwaar d.d. 9 oktober 2006 te vernietigen en de Minister van Buitenlandse Zaken op te dragen een nieuwe beschikking op bezwaar te nemen.

Den Haag, 15 augustus 2006

Advocaat